31981R1390

29.5.1981 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE L 143/1

REGULAMENTUL (CEE) NR. 1390/81 AL CONSILIULUI
din 12 mai 1981
de extindere în raport cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii de familie ai acestora a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolele 2, 7, 51 și 235 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei, elaborată după consultarea Comisiei administrative pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți ([1]),

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât, în vederea instituirii liberei circulații a lucrătorilor salariați și a eliminării obstacolelor care ar rezulta în domeniul securității sociale ca urmare a aplicării unilaterale a legislațiilor naționale, Consiliul a adoptat, în temeiul articolului 51 din tratat, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității ([4]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 196/81 ([5]), care stabilește regulile de coordonare a regimurilor de securitate socială aplicabile lucrătorilor salariați;

întrucât libera circulație a persoanelor, care este unul dintre principiile fundamentale ale Comunității, nu se limitează numai la lucrătorii salariați, ci se referă și la lucrătorii care desfășoară activități independente în cadrul dreptului de stabilire și al liberei circulații a serviciilor;

întrucât coordonarea regimurilor de securitate socială aplicabile lucrătorilor care desfășoară activități independente este necesară în vederea atingerii unuia dintre obiectivele Comunității; întrucât tratatul nu a prevăzut competențele de acțiune specifice necesare în acest scop;

întrucât, din acest punct de vedere, în aplicarea tratatului, orice tratament discriminatoriu pe motive de cetățenie cu privire la stabilire și la circulația serviciilor este interzis de la sfârșitul perioadei de tranziție;

întrucât, în domeniul securității sociale, aplicarea unilaterală a legislațiilor naționale nu permite garantarea unei protecții suficiente lucrătorilor care desfășoară activități independente și care se deplasează în cadrul Comunității; întrucât, pentru a face ca libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor să fie pe deplin efective, este necesar ca regimurile de securitate socială pentru lucrătorii care desfășoară activități independente să fie coordonate;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, chiar dacă este aplicabil lucrătorilor salariați, acoperă deja unele categorii de lucrători care desfășoară activități independente; întrucât, din motive de echitate, ar fi potrivit să se aplice, în cea mai mare măsură posibilă, aceleași reguli în raport cu lucrătorii care desfășoară activități independente ca și cele prevăzute pentru lucrătorii salariați;

întrucât există temeiuri pentru a se aduce Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 adaptările necesare, astfel încât să devină posibilă aplicarea dispozițiilor conținute în regulamentul menționat în raport cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității în cea

([1]) JO C 14, 18.1.1978, p. 15.
([2]) JO C 131, 5.6.1978, p. 45.
([3]) JO C 269, 13.11.1978, p. 40.
([4]) JO L 149, 5.7.1971, p. 2.
([5]) JO L 24, 28.1.1981, p. 3.

mai mare măsură posibilă, având în vedere natura activității profesionale și caracteristicile regimurilor speciale de securitate socială destinate acestora;

întrucât modificările care trebuie aduse părții dispozitive a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 impun adaptarea unor anexe ale acestuia;

întrucât, în special, este necesar să se precizeze într-o anexă semnificația termenilor „lucrător salariat" și „lucrător care desfășoară activități independente", în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, atunci când lucrătorul respectiv este asigurat în cadrul unui regim de securitate socială care se aplică tuturor rezidenților, anumitor categorii de rezidenți sau întregii populații active a statului membru; întrucât este preferabil să se regrupeze aceste precizări, precum și cele care se referă la termenul „membru de familie" într-o anexă specială; întrucât este necesar să se prevadă încă două anexe, pe de o parte, pentru indicarea regimurilor speciale pentru lucrătorii care desfășoară activități independente și care sunt excluse din domeniul de aplicare a regulamentului și, pe de altă parte, pentru menționarea cazurilor în care o persoană se supune simultan legislației din două state membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul:

„REGULAMENTUL (CEE) NR. 1408/71 AL CONSILIULUI

din 14 iunie 1971

privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii de familie ai acestora care se deplasează în cadrul Comunității."

2. La articolul 1:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) «lucrător salariat» și «lucrător care desfășoară activități independente» reprezintă:

(i) orice persoană care este asigurată în temeiul unei asigurări obligatorii sau facultative continue împotriva unuia sau mai multora din evenimentele neprevăzute corespunzătoare ramurilor unui regim de securitate socială care se aplică lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente;

(ii) orice persoană asigurată cu titlu obligatoriu împotriva unuia sau mai multora din evenimentele neprevăzute corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament, în cadrul unui regim de securitate socială care se aplică tuturor rezidenților sau întregii populații active:

— dacă modurile de gestiune sau de finanțare a acestui regim permit identificarea acestei persoane ca lucrător salariat sau ca lucrător care desfășoară activități independente sau

— în absența unor astfel de criterii, dacă persoana respectivă este asigurată în temeiul unei asigurări obligatorii sau facultative continue împotriva altor evenimente neprevăzute specificate în anexa I, în cadrul unui regim organizat în beneficiul lucrătorilor salariați sau al lucrătorilor care desfășoară activități independente ori al unui regim menționat la punctul (iii) sau dacă, în absența unui astfel de regim în statul membru respectiv, se încadrează în definiția dată în anexa I;

(iii) orice persoană care este asigurată obligatoriu împotriva mai multor evenimente neprevăzute corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament în cadrul unui regim de securitate socială organizat uniform în beneficiul întregii populații rurale în conformitate cu criteriile stabilite în anexa I;

(iv) orice persoană care este asigurată voluntar împotriva unuia sau mai multor evenimente neprevăzute corespunzătoare ramurilor cărora li se aplică prezentul regulament în cadrul unui regim de securitate socială organizat în beneficiul lucrătorilor salariați sau al lucrătorilor care desfășoară activități independente sau al tuturor rezidenților sau al anumitor categorii de rezidenți:

— dacă persoana respectivă desfășoară o activitate salariată sau independentă

sau

— dacă persoana respectivă a fost anterior asigurată cu titlu obligatoriu împotriva acelorași evenimente neprevăzute în cadrul unui regim organizat în beneficiul lucrătorilor salariați sau al lucrătorilor care desfășoară activități independente din același stat membru;

(b) «lucrător frontalier» reprezintă orice lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente care își desfășoară activitatea profesională pe teritoriul unui stat membru și are reședința pe teritoriul altui stat membru în care se întoarce de regulă zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână; cu toate acestea, un lucrător frontalier care este detașat de către întreprinderea de care aparține sau care prestează servicii pe teritoriul aceluiași stat membru sau al unui alt stat membru își păstrează statutul de lucrător frontalier pentru o perioadă care nu depășește patru luni, chiar dacă, în perioada respectivă, nu se poate întoarce zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână la locul de reședință;";

(b) la litera (c) primul și al doilea rând, „orice lucrător" se înlocuiește cu „orice lucrător salariat";

(c) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «membru de familie» reprezintă orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de legislația în temeiul căreia îi sunt acordate prestațiile sau, în cazurile menționate la articolul 22 alineatul (1) litera (a) și la articolul 31, de legislația statului membru pe al cărui teritoriu are reședința această persoană; cu toate acestea, dacă legislațiile menționate consideră ca membru de familie sau ca membru al gospodăriei doar o persoană care locuiește în aceeași locuință cu lucrătorul salariat sau cu lucrătorul care desfășoară activități independente, această condiție este considerată îndeplinită, dacă persoana în cauză se află în principal în întreținerea lucrătorului respectiv. Dacă legislația unui stat membru privind prestațiile în natură de boală sau maternitate nu permite identificarea membrilor de familie printre alte persoane cărora li se aplică, termenul «membru de familie» are semnificația care îi este atribuită în anexa I;";

(d) la litera (g) al șaselea, al optulea și al nouălea rând, „lucrător defunct" se înlocuiește cu „defunct";

(e) la litera (j) se introduce următorul paragraf după ultimul paragraf:

„Termenul «legislație» exclude, de asemenea, dispozițiile care reglementează regimurile speciale pentru lucrătorii care desfășoară activități independente a căror elaborare este lăsată la inițiativa celor interesați sau a căror aplicare se limitează la o parte a teritoriului statului membru implicat, indiferent dacă autoritățile au decis sau nu să le facă obligatorii sau să extindă domeniul lor de aplicare. Regimurile speciale în cauză sunt menționate în anexa II;";

(f) la litera (r) al doilea rând, cuvintele „perioade de cotizare sau perioade de încadrare în muncă" se înlocuiesc cu cuvintele „perioade de cotizare, de încadrare în muncă sau de desfășurare de activități independente";

(g) litera (s) se înlocuiește cu următorul text:

„(s) «perioade de încadrare în muncă» sau «perioade de desfășurare de activități independente» reprezintă perioadele astfel definite sau admise ca atare de legislația în temeiul căreia au fost efectuate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt considerate de legislația menționată ca fiind echivalente perioadelor de încadrare în muncă sau de desfășurare de activități independente;";

(h) la litera (u) punctul (i) ultimul rând, „anexa I" se înlocuiește cu „anexa II".

3. La articolul 2:

(a) alineatul (1) primul rând, „lucrătorilor" se înlocuiește cu „lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente;";

(b) la alineatul (2):

— al doilea rând, „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați sau lucrători care desfășoară activități independente";

— al patrulea și al cincilea rând, „acești lucrători" se înlocuiește cu „acești lucrători salariați sau acești lucrători care desfășoară activități independente".

4. La articolul 3 alineatul (3) ultimul rând, „anexa II" se înlocuiește cu „anexa III".

5. La articolul 7 alineatul (2) litera (c) ultimul rând, „anexa II" se înlocuiește cu „anexa III".

6. Articolul 9 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Dispozițiile legislației oricărui stat membru care condiționează asigurările voluntare sau facultative continue de rezidența pe teritoriul acelui stat nu sunt opozabile persoanelor care au reședința pe teritoriul altui stat membru, cu condiția ca acestea să fi făcut, la un moment dat în decursul activităților anterioare, obiectul legislației primului stat în calitate de lucrători salariați sau de lucrători care desfășoară activități independente."

7. La articolul 10 alineatul (2) rândurile al cincilea și al șaselea, textul „ca lucrător" se înlocuiește cu textul „ca lucrător salariat sau ca lucrător care desfășoară activități independente".

8. Articolele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Reguli generale

(1) Sub rezerva articolului 14c, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament se supun numai legislației unui singur stat membru. Acea legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

(a) un lucrător care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației acelui stat, chiar dacă are reședința pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul care l-a încadrat în muncă are sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru;

(b) un lucrător care desfășoară o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru se supune legislației acelui stat chiar dacă are reședința pe teritoriul altui stat membru;

(c) o persoană care își desfășoară activitatea profesională la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru se supune legislației acelui stat;

(d) funcționarii și personalul asimilat se supun legislației statului membru căreia i se supune și întreprinderea angajatoare;

(e) o persoană care îndeplinește serviciul militar sau civil ori este concentrată într-un stat membru se supune legislației acelui stat. Dacă dreptul de a beneficia de acea legislație depinde de realizarea unor perioade de asigurare înainte de intrarea sau după eliberarea din serviciul militar sau civil, perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru se iau în considerare, în măsura necesară, ca și cum ar fi perioade de asigurare realizate în temeiul legislației primului stat. Lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente și care a fost chemat sau rechemat pentru serviciu militar sau civil își va păstra statutul de lucrător salariat sau de lucrător care desfășoară activități independente.

Articolul 14

Reguli speciale aplicabile lucrătorilor care desfășoară o activitate salariată, cu excepția navigatorilor

Regula enunțată la articolul 13 alineatul (2) litera (a) se aplică având în vedere următoarele excepțări și particularități:

(1) (a) un lucrător care desfășoară o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru pentru o întreprindere de care aparține în mod normal și care este detașat de această întreprindere pe teritoriul altui stat membru pentru a presta o muncă pe seama acesteia continuă să se supună legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a acelei activități să nu depășească 12 luni, iar lucrătorul respectiv să nu fie trimis pentru a înlocui un alt lucrător care se află la sfârșitul perioadei de detașare;

(b) dacă durata activității de îndeplinit se prelungește peste durata prevăzută inițial, din cauza unor împrejurări neprevăzute, și depășește 12 luni, legislația primului stat membru continuă să fie aplicabilă până la terminarea activității, cu condiția ca autoritatea competentă a statului membru pe al cărui teritoriu este detașată persoana respectivă sau organismul desemnat de această autoritate să-și fi dat acordul; acest acord trebuie solicitat înainte de sfârșitul perioadei inițiale de 12 luni; cu toate acestea, acordul nu poate fi valabil pentru un termen mai mare de 12 luni.

(2) Un lucrător care desfășoară în mod normal o activitate salariată pe teritoriul a două sau mai multe state membre se supune legislației determinate după cum urmează:

(a) o persoană care este membru al personalului de călătorie sau al personalului navigant al unei întreprinderi care, pe seama altcuiva sau în nume propriu, prestează servicii de transporturi internaționale pentru pasageri sau mărfuri pe cale ferată, rutieră, aeriană sau pe căi navigabile interne și are sediul pe teritoriul unui stat membru, se supune legislației acestui stat; cu toate acestea:

(i) o persoană încadrată de o sucursală sau o reprezentanță permanentă a întreprinderii respective pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care are sediul se supune legislației statului membru pe al cărui teritoriu este situată sucursala sau reprezentanța permanentă;

(ii) o persoană încadrată în principal pe teritoriul statului membru în care are reședința se supune legislației acelui stat, chiar dacă întreprinderea care o încadrează nu are nici sediu, nici sucursală, nici reprezentanță permanentă pe acel teritoriu;

(b) o altă persoană decât cea prevăzută la litera (a) se supune:

(i) legislației statului membru pe al cărui teritoriu are reședința, dacă își desfășoară activitatea parțial pe acel teritoriu sau dacă este legată de mai multe întreprinderi sau mai mulți angajatori care au sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru;

(ii) legislației statului membru pe al cărui teritoriu întreprinderea sau angajatorul care îl încadrează are sediul sau domiciliul, dacă nu are reședința pe teritoriul nici unui stat membru în care își desfășoară activitatea.

(3) Un lucrător care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru într-o întreprindere care are sediul pe teritoriul altui stat membru și care este traversată de frontiera comună a acestor state se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia întreprinderea are sediul.

Articolul 14a

Reguli speciale aplicabile lucrătorilor care desfășoară activități independente, cu excepția navigatorilor

Regula enunțată la articolul 13 alineatul (2) litera (b) se aplică având în vedere următoarele excepțări și particularități:

(1) (a) Un lucrător care desfășoară în mod normal o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru și care prestează o muncă pe teritoriul unui alt stat membru continuă să se supună legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a muncii prestate să nu depășească 12 luni;

(b) dacă durata muncii de prestat se prelungește peste durata prevăzută inițial, din cauza unor împrejurări neprevăzute și depășește 12 luni, legislația primului stat membru continuă să se aplice până la terminarea muncii prestate, cu condiția ca autoritățile competente ale statului membru pe teritoriul căruia s-a deplasat persoana respectivă pentru a presta această muncă sau organismul desemnat de acele autorități să își dea acordul; acest acord trebuie solicitat înainte de sfârșitul perioadei inițiale de 12 luni; cu toate acestea, acest acord nu poate fi dat pe o perioadă mai mare de 12 luni.

(2) Un lucrător care desfășoară în mod normal o activitate independentă pe teritoriul a două sau mai multe state membre se supune legislației statului membru pe al cărui teritoriu are reședința dacă desfășoară o parte a activității sale pe teritoriul statului membru respectiv. Dacă nu desfășoară nici o activitate pe teritoriul statului membru în care are reședința se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea principală. Criteriile utilizate pentru stabilirea activității principale sunt prevăzute în regulamentul menționat la articolul 97.

(3) Un lucrător care desfășoară o activitate independentă într-o întreprindere care are sediul pe teritoriul altui stat membru și care este traversată de frontiera comună a

două state membre se supune legislației statului membru pe teritoriul căruia are sediul întreprinderea.

(4) Dacă legislația căreia trebuie să i se supună o persoană în conformitate cu alineatul (2) sau (3) nu permite acelei persoane să fie afiliată, chiar și cu titlu voluntar, la un regim de asigurare de limită de vârstă, persoana în cauză se supune legislației celuilalt stat membru care îi este aplicabilă independent de aceste dispoziții speciale sau, în cazul în care legislațiile a două sau mai multe state membre sunt astfel aplicabile, se supune legislației convenite de comun acord de statele membre în cauză sau de autoritățile lor competente.

Articolul 14b

Reguli speciale aplicabile navigatorilor

Articolul 13 alineatul (2) litera (c) se aplică având în vedere următoarele excepțări și particularități:

(1) Un lucrător care desfășoară o activitate salariată pentru o întreprindere de care aparține în mod normal, fie pe teritoriul unui stat membru, fie la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru, și care este detașată de întreprinderea respectivă la bordul unei nave care arborează pavilionul altui stat membru pentru a presta o muncă pe seama acesteia, continuă să se supună legislației primului stat membru în condițiile prevăzute la articolul 14 alineatul (1).

(2) Un lucrător care desfășoară în mod normal o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru sau la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru și care prestează o muncă pe cont propriu la bordul unei nave care arborează pavilionul altui stat membru continuă să se supună legislației primului stat membru în condițiile prevăzute la articolul 14a alineatul (1).

(3) O persoană care, nedesfășurându-și în mod normal activitatea profesională pe mare, prestează o muncă în apele teritoriale sau într-un port al unui stat membru la bordul unei nave care arborează pavilionul altui stat membru în acele ape teritoriale sau în acel port, dar nu este membru al echipajului navei respective, se supune legislației primului stat membru.

(4) Un lucrător care desfășoară o activitate salariată la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru și care este remunerată pentru această activitate de o întreprindere sau o persoană care are sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru se supune legislației ultimului stat, dacă are reședința pe teritoriul acestui stat; întreprinderea sau persoana care plătește remunerația este considerată angajator în sensul aplicării legislației menționate.

Articolul 14c

Reguli speciale aplicabile persoanelor care desfășoară simultan o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și o activitate independentă pe teritoriul unui alt stat membru

(1) Un lucrător care desfășoară simultan o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru și o activitate independentă pe teritoriul unui alt stat membru se supune:

(a) legislației statului membru pe teritoriul căruia desfășoară o activitate independentă, sub rezerva literei (b);

(b) în cazurile menționate în anexa VII, legislației fiecăruia dintre aceste state membre, în ceea ce privește activitatea desfășurată pe teritoriul lor.

(2) Modalitățile de aplicare a alineatului (1) litera (b) se stabilesc într-un regulament care urmează să fie adoptat de Consiliu la propunerea Comisiei.

Articolul 14d

Dispoziții diverse

(1) Persoana menționată la articolul 14 alineatele (2) și (3), articolul 14a alineatele (2)-(4) și articolul 14c alineatul (1) litera (a) este tratată, în scopul aplicării legislației stabilite în conformitate cu aceste dispoziții, ca și cum și-ar fi desfășurat întreaga activitate profesională sau activitățile profesionale pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Dispozițiile legislației unui stat membru în temeiul cărora titularul unei pensii sau al unei indemnizații, care desfășoară o activitate profesională nu face obiectul asigurării obligatorii pentru această activitate se aplică, de asemenea, titularului

unei pensii sau al unei indemnizații dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru, cu excepția cazului în care persoana în cauză nu solicită în mod expres să facă obiectul asigurării obligatorii printr-o cerere către instituția desemnată de autoritatea competentă a primului stat membru și menționată în anexa 10 la regulamentul prevăzut la articolul 97."

9. Articolul 15 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Articolele 13-14d nu se aplică asigurărilor voluntare sau asigurărilor facultative continue, cu excepția cazului în care, pentru una din ramurile prevăzute la articolul 4, există într-un stat membru un regim de asigurare voluntară."

10. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Excepții de la dispozițiile articolelor 13-16

Două sau mai multe state membre, autoritățile competente ale acestora sau organismele desemnate de aceste autorități pot prevedea, de comun acord, în interesul anumitor categorii de lucrători care desfășoară activități salariate sau independente, excepții de la dispozițiile articolelor 13-16."

11. La articolul 18 alineatul (2) al șaselea rând, „lucrător în cauză" se înlocuiește cu „persoana în cauză".

12. În titlul secțiunii 2, termenul „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați sau lucrători care desfășoară activități independente".

13. La articolul 19 alineatul (1) primul rând și alineatul (2) al doilea paragraf al optulea rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente".

14. La articolul 20 al cincilea rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „persoana în cauză".

15. La articolul 21 alineatul (1) primul rând, articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf al doilea rând și articolul 21 alineatul (4) primul rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente".

16. La articolul 22:

(a) la alineatul (1) primul rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (3) primul paragraf al treilea rând, „unui lucrător" se înlocuiește cu „unui lucrător salariat sau unui lucrător care desfășoară activități independente";

(c) la alineatul (3) al doilea paragraf al treilea rând și la alineatul (3) al doilea paragraf litera (a) al patrulea rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente";

(d) la alineatul (4) primul rând, „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente".

17. La articolul 23, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor în numerar pe baza unui câștig mediu determină acest câștig mediu exclusiv în funcție de câștigurile înregistrate în timpul perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(2) Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor în numerar pe baza unui câștig forfetar ține seama exclusiv de câștigul forfetar sau, după caz, de media câștigurilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul legislației menționate."

18. La articolul 24 alineatul (1):

— primul rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente";

— al șaselea rând, „respectivul lucrător" se înlocuiește cu „respectivul lucrător salariat sau respectivul lucrător care desfășoară activități independente menționat".

19. La articolul 25:

(a) la alineatul (1) primul rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (2) primul rând, termenul „lucrător” se înlocuiește cu „lucrător salariat”.

20. La articolul 26 alineatul (1) primul rând, „lucrător” se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente”.

21. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 34*

Dispoziții generale

(1) În sensul aplicării articolelor 28, 28a, 29 și 31, titularul a două sau mai multe pensii sau indemnizații datorate în temeiul legislației unui singur stat membru se consideră titularul unei pensii sau al unei indemnizații acordate în temeiul legislației unui singur stat membru, în sensul acestor dispoziții.

(2) Articolele 27-33 nu se aplică titularului unei pensii sau al unei indemnizații sau membrilor de familie ai acestuia care au dreptul la prestații în temeiul legislației unui stat membru ca rezultat al desfășurării unei activități profesionale. În acest caz, persoana în cauză se consideră, în aplicarea prezentului capitol, ca fiind lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente sau membru de familie al unui lucrător salariat sau al unui lucrător care desfășoară activități independente.”

22. La articolul 35:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Sub rezerva alineatului (2), dacă legislația țării de ședere sau de reședință prevede mai multe regimuri de asigurare de sănătate sau de maternitate, dispozițiile aplicabile în temeiul dispozițiilor articolelor 19, 21 alineatul (1), 22, 25, 26, 28 alineatul (1), 29 alineatul (1) sau 31 sunt cele ale regimului de care aparțin muncitorii din industria siderurgică. Cu toate acestea, dacă legislația menționată prevede un regim special pentru lucrătorii din mine și din unitățile asimilate, dispozițiile regimului respectiv sunt aplicabile acestei categorii de lucrători și membrilor de familie ai acestora, în cazul în care instituția de la locul de ședere sau de reședință căreia îi este transmisă cererea este competentă pentru aplicarea regimului.

(2) Dacă legislația țării de ședere sau de reședință prevede unul sau mai multe regimuri speciale, aplicabile tuturor sau majorității categoriilor profesionale de lucrători care desfășoară activități independente, care acordă prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați, dispozițiile aplicabile persoanei în cauză și membrilor de familie ai acesteia în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2), articolului 22 alineatul (1) punctul (i) și alineatul (3), articolului 28 alineatul (1) litera (a) și articolului 31 litera (a) sunt cele ale regimului sau regimurilor stabilite de regulamentul de aplicare menționat la articolul 97:

(a) când, în statul competent, persoana în cauză este asigurată în cadrul unui regim special pentru lucrătorii care desfășoară activități independente, care acordă, de asemenea, prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați

sau

(b) când titularul uneia sau mai multor pensii sau indemnizații are dreptul, în temeiul legislației în materie de pensii din statul sau statele membre competente, numai la prestațiile în natură prevăzute de un regim special aplicabil lucrătorilor care desfășoară activități independente, care acordă, de asemenea, prestații în natură mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază lucrătorii salariați.”;

(b) alineatele (2) și (3) devin alineatele (3) și (4);

(c) la noul alineat (3) al patrulea rând, termenul „lucrătorilor” se înlocuiește cu „lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente”.

23. În titlul secțiunii 1 capitolul 2 din titlul III, termenul „lucrători” se înlocuiește cu „lucrători salariați sau lucrători care desfășoară activități independente”.

24. La articolul 37:

(a) la alineatul (1) primul rând, termenul „lucrător” se înlocuiește cu „lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente”;

(b) la alineatul (2) primul rând, cifra „III” devine cifra „IV”.

25. (a) alineatul (2) al articolului 38 se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dacă legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare numai într-o ocupație care face obiectul unui regim special pentru persoanele angajate sau, după caz, într-un anumit post, perioadele de asigurare realizate sub incidența legislațiilor altor state membre sunt luate în considerare în vederea acordării acestor prestații numai dacă au fost realizate în cadrul unui regim de asigurare corespondent sau, dacă această condiție nu este îndeplinită, în aceeași ocupație sau, după caz, în același post. Dacă, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana interesată nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de prestațiile respective, aceste perioade se iau în calcul pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, dacă acest lucru nu este posibil, în conformitate cu regimul aplicabil muncitorilor sau funcționarilor, după caz.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de

asigurare să fie realizate exclusiv într-o profesie care face obiectul unui regim special aplicabil lucrătorilor care desfășoară activități independente, perioadele realizate conform legislațiilor altor state membre se iau în considerare, pentru acordarea acestor prestații, numai dacă au fost realizate în cadrul unui regim corespunzător sau, în absența acestuia, în aceeași profesie.

Dacă, ținându-se seama de perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile impuse pentru a beneficia de prestațiile respective, aceste perioade se iau în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, în măsura în care acestea au fost realizate în cadrul unui regim diferit de regimul corespunzător menționat anterior și cu condiția ca persoana în cauză să fie, de asemenea, asigurată în cadrul acestui regim general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz."

26. Articolul 39 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Persoana în cauză care nu are dreptul la prestații în aplicarea alineatului (1) beneficiază de prestațiile la care are încă dreptul în temeiul legislației unui alt stat membru, ținându-se seama, dacă este cazul, de dispozițiile articolului 38."

27. În titlul secțiunii 2, capitolul 2 al titlului III, termenul „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați sau lucrători care desfășoară activități independente".

28. La articolul 40:

(a) la alineatul (1) primul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (2) primul rând, cifra „III" devine cifra „IV":

— la al treilea rând;

— la prima liniuță ultimul rând;

— la a doua liniuță ultimul rând;

(c) la alineatul (3) litera (a):

— al doilea rând, cifra „III" devine cifra „IV";

— al cincilea rând, „dacă un lucrător" se înlocuiește cu „dacă un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară activități independente";

(d) la alineatul (4) ultimul rând, cifra „IV" devine cifra „V".

29. La articolul 41:

(a) la alineatul (1) al doilea rând, „un lucrător" se înlocuiește cu „un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (1) litera (d) punctul (iii) ultimul rând, cifra „III" devine cifra „IV";

(c) la alineatul (2) al doilea rând, „un lucrător" se înlocuiește cu „un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară activități independente".

30. La articolul 44:

(a) în titlu, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (1) primul rând, „unui lucrător" se înlocuiește cu „unui lucrător salariat sau unui lucrător care desfășoară activități independente";

(c) la alineatul (2) al treilea și al patrulea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

31. La articolul 45:

(a) în titlu, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente";

(b) alineatul (2):

— la al treilea rând, se adaugă „exclusiv" după „realizate";

— la al patrulea rând, se adaugă „aplicabil lucrătorilor salariați" după „regim special";

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) Dacă legislația unui stat membru subordonează acordarea anumitor prestații condiției ca perioadele de asigurare să fie realizate exclusiv într-o profesie care face obiectul unui sistem special aplicabil lucrătorilor care desfășoară activități independente, perioadele realizate conform legislațiilor altor state membre se iau în considerare, pentru acordarea acestor prestații, numai dacă au fost realizate în cadrul unui regim corespunzător sau, în absența acestuia, în aceeași profesie.

Dacă, ținându-se seama de perioadele astfel realizate, lucrătorul în cauză nu îndeplinește condițiile impuse pentru a beneficia de prestațiile respective, aceste perioade se iau în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, în măsura în care acestea au fost realizate în cadrul unui regim diferit de regimul corespunzător menționat anterior și cu condiția ca persoana în cauză să fie, de asemenea, asigurată în cadrul acestui regim general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz.";

(d) alineatul (3) devine alineatul (4) și se citește astfel:

„(4) În cazul în care legislația unui stat membru care condiționează acordarea anumitor prestații de faptul că un lucrator salariat trebuie să fie supus legislației sale la data materializării riscului nu prevede cerințe referitoare la durata perioadelor de asigurare nici pentru dobândirea dreptului la prestații și nici pentru calcularea prestațiilor, orice lucrător salariat care nu mai este supus legislației respective este considerat, în sensul prezentului capitol, ca fiind încă supus respectivei legislații la data materializării riscului dacă, la data respectivă, acesta se află sub incidența legislației unui alt stat membru sau, în cazul în care această condiție nu este îndeplinită, dacă poate revendica dreptul la prestații în temeiul legislației unui alt stat membru. Cu toate acestea, în cazul prevăzut la articolul 48 alineatul (1), această ultimă condiție se consideră satisfăcută.";

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Alineatul (4) se aplică lucrătorilor care desfășoară activități independente în scopul stabilirii faptului dacă sunt îndeplinite condițiile impuse pentru acordarea prestațiilor de urmaș.

(6) Dacă legislația unui stat membru care subordonează acordarea prestațiilor de invaliditate condiției ca persoana în cauză să fie supusă legislației sale în momentul producerii riscului nu impune cerințe cu privire la durata perioadelor de asigurare pentru dobândirea dreptului la aceste prestații și nici pentru calcularea lor, orice lucrător care desfășoară activități independente și care nu mai este supus legislației respective se consideră, în sensul prezentului capitol, ca fiind în continuare supus legislației menționate în momentul producerii riscului, dacă la acea dată este supus legislației altui stat membru."

32. La articolul 46:

(a) la alineatul (1) primul paragraf al doilea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente";

(b) la alineatul (2) al doilea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente";

(c) la alineatul (2) litera (a) al șaselea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente.

33. Articolul 47 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru calcularea sumei teoretice menționate la articolul 46 alineatul (2) litera (a), se aplică următoarele reguli:

(a) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza unui câștig mediu, a unei contribuții medii, a unei majorări medii sau a raportului existent anterior, în timpul perioadelor de asigurare, între câștigul brut al persoanei în cauză și media câștigurilor brute ale tuturor asiguraților, cu excepția ucenicilor, stabilește aceste cifre medii sau proporționale numai pe baza perioadelor de asigurare realizate în temeiul legislației statului menționat sau al câștigului brut primit de persoana în cauză numai în aceste perioade;

(b) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza sumei câștigurilor, contribuțiilor sau majorărilor stabilește câștigurile, contribuțiile și majorările care se iau în considerare cu privire la perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre, pe baza mediei câștigurilor, contribuțiilor sau majorărilor, înregistrate în perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

(c) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza unui câștig sau a unei sume forfetare consideră câștigul sau suma care trebuie avute în vedere pentru perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre ca fiind egale cu câștigurile sau sumele forfetare sau, dacă este cazul, cu media câștigurilor sau a sumelor forfetare corespunzătoare perioadelor de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

(d) instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor, pentru unele perioade, pe baza sumei câștigurilor, iar, pentru alte perioade, pe baza câștigului sau a unei sume forfetare, ia în considerare, pentru perioadele de asigurare sau rezidență realizate în temeiul legislațiilor altor state membre, câștigurile sau sumele stabilite în conformitate cu dispozițiile literei (b) sau (c) sau media acestor câștiguri sau sume, după caz; dacă, pentru toate perioadele încheiate în

temeiul legislației pe care o aplică, prestațiile sunt calculate pe baza câștigului sau a unei sume fixe, instituția consideră câștigurile de luat în considerare pentru perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislațiilor altor state membre ca fiind egale cu câștigul fictiv corespunzător acestui câștig sau acestei sume forfetare."

34. La articolul 52 primul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

35. La articolul 53 ultimul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „persoana în cauză".

36. La articolul 54 alineatele (1) și (2) primele rânduri, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

37. La articolul 55 alineatul (1) primul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

38. La articolul 58, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor în numerar pe baza câștigului mediu determină acest câștig mediu exclusiv în funcție de câștigurile înregistrate în perioadele realizate conform legislației menționate.

(2) Instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor în numerar pe baza câștigului forfetar ține seama exclusiv de câștigul forfetar sau, dacă este cazul, de media câștigurilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul legislației respective."

39. La articolul 60, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În eventualitatea agravării unei boli profesionale pentru care lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente a beneficiat sau beneficiază de o reparație în temeiul legislației unui stat membru, se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a desfășurat în temeiul legislației unui alt stat membru o activitate profesională care poate să cauzeze sau să agraveze boala în chestiune, instituția competentă a primului stat membru este obligată să suporte costul prestațiilor, ținând seama de agravare, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică;

(b) dacă persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, a desfășurat o astfel de activitate în temeiul legislației unui alt stat membru, instituția competentă a primului stat membru este obligată să suporte costul prestațiilor în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, fără să țină seama de agravare. Instituția competentă a celui de-al doilea stat membru acordă un supliment persoanei în cauză, a cărui valoare este egală cu diferența dintre valoarea prestațiilor datorate după agravare și valoarea prestațiilor care ar fi fost datorate anterior agravării, în conformitate cu legislația pe care o aplică, dacă boala în cauză s-ar fi produs în temeiul legislației acelui stat membru;

(c) dacă, în cazul menționat la litera (b), un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară activități independente și care suferă de pneumoconioză sclerogenică sau de o boală determinată în aplicarea articolului 57 alineatul (4) nu are dreptul la prestații în temeiul legislației celui de-al doilea stat membru, instituția competentă a primului stat membru este obligată să acorde prestațiile, ținând seama de agravare, conform legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, instituția competentă a celui de-al doilea stat membru suportă costul diferenței dintre valoarea prestațiilor în numerar, inclusiv indemnizațiile, datorate de instituția competentă a primului stat membru, ținând seama de agravare, și valoarea ajutorului care a fost datorat anterior agravării bolii."

40. La articolul 61 alineatul (1) al treilea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „persoana în cauză".

41. La articolul 62 alineatul (1) al treilea rând, termenul „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați sau lucrători care desfășoară activități independente".

42. La articolul 65 alineatul (1) primul rând, „dacă un lucrător" se înlocuiește cu „dacă un lucrător salariat sau un lucrător care desfășoară activități independente".

43. La articolul 67 alineatele (1) și (2), cuvintele „realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru" se înlocuiesc cu cuvintele „realizate în calitate de lucrător salariat în temeiul legislației oricărui alt stat membru".

44. La articolul 69 alineatul (1) primul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

45. La articolul 70 alineatul (1) al cincilea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

46. La articolul 71 alineatul (1):

(a) primul rând, termenul „șomerul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat aflat în șomaj";

(b) la litera (b) punctul (i) primul rând și la litera (b) punctul (ii) primul rând, termenul „lucrător" se înlocuiește cu „lucrător salariat";

(c) la litera (b) punctul (ii) al zecelea rând, „acest lucrător" se înlocuiește cu „acest lucrător salariat".

47. În titlul III:

(a) titlul capitolului 7 se înlocuiește cu următorul text:

„PRESTAȚII ȘI ALOCAȚII FAMILIALE";

(b) titlul secțiunii 1 a capitolului 7 se înlocuiește cu următorul text:

„**Dispoziție comună privind prestațiile pentru lucrătorii salariați, lucrătorii care desfășoară activități independente și șomeri"**;

(c) în titlul secțiunii 2 a capitolului 7, termenul „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați".

48. La articolul 72, „perioade de asigurare sau de încadrare în muncă" se înlocuiește cu „perioade de asigurare, încadrare în muncă sau activitate independentă".

49. La articolul 73:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul:

„Lucrătorii salariați";

(b) la alineatul (1) primul rând și alineatul (2) primul rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat";

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu toate acestea, lucrătorul salariat care se supune legislației franceze în aplicarea dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) are dreptul, pentru membrii de familie ai acestuia care îl însoțesc pe teritoriul statului membru în care lucrează, la prestațiile familiale definite în anexa VI."

50. La articolul 74 alineatul (1) primul rând și alineatul (2) primul rând, termenul „șomerul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat aflat în șomaj".

51. La articolul 75:

(a) la alineatul (1) litera (a) al patrulea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat";

(b) la alineatul (2) litera (b) al treilea rând, termenul „lucrătorului" se înlocuiește cu „lucrătorului salariat".

52. La articolul 78:

(a) la alineatul (2) litera (a) primul rând și litera (b) primul rând, „lucrător defunct" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat defunct sau lucrătorul defunct care a desfășurat activități independente";

(b) la alineatul (2) litera (b) punctul (ii) al treilea rând, „lucrătorul defunct" se înlocuiește cu „defunctul".

53. La articolul 79:

(a) alineatul (1):

— la primul paragraf al șaselea rând, „lucrătorul defunct" se înlocuiește cu „defunctul";

— la al doilea paragraf litera (a) al patrulea rând, „de activitate independentă" se introduce între cuvintele „de încadrare în muncă" și „sau de ședere";

(b) la alineatul (2) al optulea rând, termenul „lucrătorul" se înlocuiește cu „titularul sau defunctul";

(c) la alineatul (3) ultimul rând, „lucrător" se înlocuiește cu „lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente".

54. La articolul 89, cifra „V" se înlocuiește cu cifra „VI".

55. La articolul 93 alineatul (2) primul paragraf al șaselea rând și al doilea paragraf al cincisprezecelea rând, termenul „lucrători" se înlocuiește cu „lucrători salariați".

56. Anexele I - V devin anexele II - VI și se introduce următoarea anexă:

„*ANEXA I*

DOMENIUL DE APLICARE PERSONAL AL REGULAMENTULUI

I. **Lucrători salariați și lucrători care desfășoară activități independente**

[articolul 1 litera (a) punctele (ii) și (iii) din regulament]

A. BELGIA

Nu se aplică.

B. DANEMARCA

1. Se consideră lucrător salariat, în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament, orice persoană care, dat fiind că desfășoară o activitate salariată, se spune legislației privind accidentele de muncă și bolile profesionale.

2. Se consideră lucrător care desfășoară activități independente, în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament, orice persoană care, în temeiul legii privind prestațiile zilnice în numerar în caz de boală sau maternitate, are dreptul la aceste alocații pe baza unui venit profesional, altul decât venitul salarial.

C. REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA

Dacă instituția competentă pentru acordarea prestațiilor familiale în conformitate cu titlul III, capitolul 7 din regulament este o instituție germană, atunci în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament:

(a) «lucrător salariat» reprezintă orice persoană asigurată obligatoriu împotriva riscului de șomaj sau orice persoană care, ca rezultat al acestei asigurări, obține prestații în numerar în baza asigurării de sănătate și prestații similare;

(b) «lucrător care desfășoară activități independente» reprezintă orice persoană care desfășoară o activitate independentă și care este obligată:

— să se asigure sau să cotizeze împotriva riscului limitei de vârstă în cadrul unui regim pentru lucrători care desfășoară activități independente

sau

— să se asigure în cadrul unei asigurări obligatorii de pensie.

D. FRANȚA

Nu se aplică.

E. GRECIA

1. Se consideră lucrători salariați, în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din regulament, persoanele asigurate în cadrul schemei OGA care desfășoară exclusiv o activitate salariată sau care sunt sau au fost supuși legislației unui alt stat membru și care, prin urmare, au sau au avut calitatea de lucrători salariați.

2. În scopul acordării alocațiilor familiale în cadrul regimului național, se consideră lucrători salariați, în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament, persoanele menționate la articolul 1 litera (a) punctele (i) și (iii) din regulament.

F. IRLANDA

1. Se consideră lucrător salariat în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament orice persoană asigurată, cu titlu obligatoriu sau voluntar, în conformitate cu dispozițiile secțiunilor 5 și 37 din Legea codificată din 1981 privind securitatea socială și serviciile sociale [Social Welfare (Consolidation) Act (1981)].

2. Se consideră lucrător care desfășoară activități independente în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament orice persoană care desfășoară o activitate profesională independent de orice contract de muncă sau care s-a pensionat dintr-o astfel de activitate. În ceea ce privește prestațiile de boală în natură, persoana în cauză trebuie, de asemenea, să aibă dreptul la aceste prestații în temeiul secțiunii 45 sau al secțiunii 46 din Legea sănătății din 1970 [Health Act (1970)].

G. ITALIA

Nu se aplică.

H. LUXEMBURG

Nu se aplică.

I. ȚĂRILE DE JOS

Se consideră lucrător care desfășoară activități independente în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament orice persoană care desfășoară o activitate sau exercită o profesie în afara oricărui contract de muncă.

J. REGATUL UNIT

Se consideră lucrător salariat sau lucrător care desfășoară activități independente în sensul articolului 1 litera (a) punctul (ii) din regulament orice persoană care are calitatea de «lucrător salariat» (*employed earner*) sau «lucrător care desfășoară activități independente» (*self-employed earner*) în sensul legislației Marii Britanii sau al legislației Irlandei de Nord, precum și orice persoană pentru care se datorează contribuții în calitate de «lucrător salariat» (*employed person*) sau «lucrător care desfășoară activități independente» (*self-employed person*) în conformitate cu legislația Gibraltarului.

II. **Membrii de familie**

[articolul 1 litera (f) a doua teză din regulament]

A. BELGIA

Nu se aplică.

B. DANEMARCA

În scopul determinării dreptului la prestații în natură în aplicarea articolului 22 alineatul (1) litera (a) și a articolului 31 din regulament, «membru de familie» reprezintă orice persoană considerată membru de familie în conformitate cu legea privind serviciul public de sănătate.

C. REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA

Nu se aplică.

D. FRANȚA

Nu se aplică.

E. GRECIA

Nu se aplică.

F. IRLANDA

În scopul determinării dreptului la prestații în natură, în aplicarea articolului 22 alineatul (1) litera (a) și a articolului 31 din regulament, «membru de familie» reprezintă orice persoană considerată a fi în întreținerea lucrătorului salariat sau a lucrătorului care desfășoară activități independente în scopul aplicării legilor sănătății adoptate între 1947 și 1970 (Health Acts 1947-1970).

G. ITALIA

Nu se aplică.

H. LUXEMBURG

Nu se aplică.

I. ȚĂRILE DE JOS

Nu se aplică.

J. REGATUL UNIT

În scopul stabilirii dreptului la prestații în natură în aplicarea articolului 22 alineatul (1) litera (a) și a articolului 31 din regulament, termenul «membru de familie» desemnează:

(a) în ceea ce privește legislațiile Marii Britanii și Irlandei de Nord, orice persoană considerată a fi în întreținere în sensul legii privind securitatea socială din 1975 (Social Security Act 1975) sau, după caz, al legii privind securitatea socială (Irlanda de Nord) din 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975]

și

(b) în ceea ce privește legislația Gibraltarului, orice persoană considerată a fi în întreținere în sensul regulamentului privind regimul medical al medicinei de grup din 1973."

57. În anexa II:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul:

„*ANEXA II*

[articolul 1 litera (u) din regulament]

I. Alocații speciale de naștere excluse din domeniul de aplicare a regulamentului în temeiul articolului 1 litera (u)"

(b) se adaugă următorul text:

„**II. Regimuri speciale pentru lucrătorii care desfășoară activități independente excluse din domeniul de aplicare a regulamentului în temeiul articolului 1 litera (j) al doilea paragraf**

A. BELGIA

Nu se aplică.

B. DANEMARCA

Nu se aplică.

C. REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA

Instituțiile de asigurări și ocrotire (*Versicherungs- und Versorgungswerke*) pentru medici, dentiști, veterinari, farmaciști, avocați, agenți de brevetare (*Patentanwälte*), notari publici, cenzori (*Wirtschaftprüfer*), consultanți și consilieri fiscali (*Steuerbevollmächtigte*), piloți maritimi (*Seelotsen*) și arhitecți, înființate conform legislațiilor *Land*-urilor germane, și alte instituții de asigurări și ocrotire, în special fonduri de asistență (*Fürsorgeeinrichtungen*) și sistemul de extindere a repartizării onorariilor (*erweiterte Honorarverteilung*).

D. FRANȚA

1. Lucrătorii care desfășoară activități independente în afara domeniului agricol:

   (a) regimuri suplimentare de asigurare de bătrânețe și regimuri de asigurare de deces și invaliditate pentru lucrătorii care desfășoară activități independente, cum ar fi cele menționate la articolele L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 și L 683-1 din Codul de securitate socială;

   (b) prestațiile suplimentare menționate la articolul 9 din Legea nr. 66 509 din 12 iulie 1966.

2. Lucrătorii care desfășoară activități independente în agricultură:

   Tipurile de asigurare prevăzute la articolele 1049 și 1234.19 din Codul rural în materie de, pe de o parte, boală, maternitate și limită de vârstă și, pe de altă parte, accidentele de muncă și bolile profesionale ale lucrătorilor care desfășoară activități independente în agricultură.

E. GRECIA

Nu se aplică.

F. IRLANDA

Nu se aplică.

G. ITALIA

Nu se aplică.

H. LUXEMBURG

Nu se aplică.

I. ȚĂRILE DE JOS

Nu se aplică.

J. REGATUL UNIT

Nu se aplică.”

58. La partea A, punctul 7, BELGIA – LUXEMBURG, din anexa III, textul actual devine litera (a) și se introduce următorul punct:

„(b) Schimbul de scrisori din 10 și 12 iulie 1968 privind lucrătorii care desfășoară activități independente.”

59. La anexa IV:

(a) punctul A se înlocuiește cu următorul:

„A. BELGIA

Legislația privind regimul general de invaliditate, regimul special de invaliditate pentru lucrătorii din mine, regimul special pentru marinarii din marina comercială și legislația privind asigurarea împotriva incapacității de muncă pentru lucrătorii care desfășoară activități independente."

(b) punctul D se înlocuiește cu următorul:

„D. FRANȚA

1. Lucrători salariați

Întreaga legislație privind asigurările de invalidate, cu excepția legislației privind asigurarea de invaliditate în cadrul regimului de securitate socială pentru mineri.

2. Lucrători care desfășoară activități independente

Legislația privind asigurările de invaliditate pentru lucrători care desfășoară activități independente în agricultură."

60. Anexa VI se înlocuiește cu următoarea:

„*ANEXA VI*

(articolul 89 din regulament)

Proceduri speciale pentru aplicarea legislațiilor din anumite state membre

A. BELGIA

1. Persoanele al căror drept la prestații în natură în cadrul asigurărilor de sănătate decurge din dispozițiile regimului belgian de asigurare obligatorie de sănătate și invaliditate aplicabile lucrătorilor care desfășoară activități independente, beneficiază de dispozițiile titlului III, capitolul 1 din regulament, inclusiv ale articolului 35 alineatul (1), în următoarele condiții:

(a) în cazul ședерii pe teritoriul altui stat membru decât Belgia, persoanele în cauză beneficiază:

(i) în ceea ce privește asistența medicală în caz de spitalizare, de prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de ședere;

(ii) în ceea ce privește alte prestații în natură prevăzute de regimul belgian, de rambursarea acestor prestații de către instituția competentă belgiană corespunzătoare la tarifele prevăzute de legislația statului de ședere;

(b) în cazul în care au reședința pe teritoriul altui stat membru decât Belgia, persoanele în cauză beneficiază de prestațiile în natură prevăzute de legislația statului de reședință, cu condiția să plătească instituției belgiene competente contribuția suplimentară prevăzută în acest scop de reglementările belgiene.

2. În scopul aplicării dispozițiilor capitolelor 7 și 8 ale titlului III din regulament de către instituția belgiană competentă, orice copil se consideră că a fost crescut în statul membru pe teritoriul căruia are reședința.

3. În scopul aplicării articolului 46 alineatul (2) din regulament, se consideră, de asemenea, ca perioade de asigurare realizate în aplicarea legislației belgiene privind regimul general de invaliditate și regimul de asigurare a marinarilor perioadele de asigurare de bătrânețe realizate în temeiul legislației belgiene înainte de 1 ianuarie 1945.

4. În scopul aplicării articolului 40 alineatul (3) litera (a) punctul (ii), se ține seama doar de perioadele în timpul cărora lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente a fost în incapacitate de muncă în sensul legislației belgiene.

5. În scopul aplicării articolului 46 alineatul (2) din regulament, perioadele de asigurare de bătrânețe realizate de lucrătorii care desfășoară activități independente în temeiul legislației belgiene înainte de intrarea în vigoare a legislației privind incapacitatea de muncă a lucrătorilor care desfășoară activități independente, se consideră ca perioade realizate în temeiul acestei din urmă legislații.

6. Pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile impuse de legislația belgiană pentru dobândirea dreptului la prestații de șomaj, zilele reținute ca zile asimilate în sensul legislației menționate se iau în considerare doar în măsura în care zilele care le-au precedat au fost zile de muncă remunerată.

B. DANEMARCA

1. Perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate într-un alt stat membru decât Danemarca se iau în considerare pentru admiterea ca membru al unei case autorizate de asigurare pentru șomaj, ca și când ar fi fost vorba despre perioade de încadrare în muncă sau de activitate independentă încheiate în Danemarca.

2. Lucrătorii salariați, lucrătorii care desfășoară activități independente, solicitanții și titularii de pensii sau indemnizații, precum și membrii de familie ai acestora prevăzuți la articolele 19, 22 alineatele (1) și (3), 25 alineatele (1) și (3), 26 alineatul (1), 28a, 29 și 31 din regulament, beneficiază, în cazul în care au reședința sau drept de ședere în Danemarca, de prestații în natură în aceleași condiții ca și cele prevăzute de legislația daneză pentru persoanele ale căror venituri nu depășesc nivelul indicat la articolul 3 din Legea nr. 311 din 9 iunie 1971 privind serviciul public de sănătate, în cazul în care costul prestațiilor menționate revine instituției unui alt stat membru decât Danemarca.

3. Dispozițiile articolului 1 alineatul (1) nr. 2 din Legea privind pensiile de limită de vârstă, articolului 1 alineatul (1) nr. 2 din Legea pensiilor de invaliditate și articolului 2 alineatul (1) nr. 2 din Legea pensiilor și alocațiilor pentru văduve nu sunt aplicabile lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente ori succesorilor lor care au reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât Danemarca.

4. Dispozițiile legislației daneze privind pensiile pentru văduve și pentru limită de vârstă sunt aplicabile soției supraviețuitoare a unui lucrător salariat sau a unui lucrător care desfășoară activități independente, care a făcut obiectul legislației daneze, chiar dacă ea nu a avut reședința în Danemarca.

5. Dispozițiile regulamentului nu aduc atingere dispozițiilor tranzitorii prevăzute de legile daneze din 7 iunie 1972 privind dreptul la pensie al resortisanților danezi care au avut realmente reședința în Danemarca pe o perioadă determinată, imediat înainte de depunerea cererii lor. Cu toate acestea, pensia este atribuită, în condițiile prevăzute pentru resortisanții danezi, și resortisanților altor state membre care au avut realmente reședința în Danemarca în anul imediat următor depunerii cererii.

6. (a) Perioadele în timpul cărora un lucrător frontalier care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât Danemarca și-a desfășurat activitatea profesională pe teritoriul Danemarcei se consideră ca perioade de rezidență în scopul aplicării legislației daneze. Același lucru este valabil pentru perioadele în care un lucrător frontalier este detașat sau prestează servicii într-un alt stat membru decât Danemarca.

(b) Perioadele în cursul cărora un lucrător sezonier care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât Danemarca a fost încadrat în muncă pe teritoriul Danemarcei trebuie considerate ca perioade de ședere în sensul legislației daneze. Același lucru este valabil pentru perioadele în timpul cărora un lucrător sezonier este detașat pe teritoriul unui alt stat membru decât Danemarca.

7. Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru dobândirea dreptului la indemnizațiile de maternitate prevăzute în capitolul 12 din legea privind prestațiile zilnice în numerar în caz de boală sau maternitate, dacă persoana în cauză nu a făcut obiectul legislației daneze în întreaga perioadă de referință prevăzută la articolul 34 alineatul (1) sau (2) din legea anterior menționată:

(a) se iau în considerare perioadele de asigurare încheiate, după cum este cazul, în temeiul legislației unui alt stat membru decât Danemarca, în cursul perioadei de referință menționate în timpul căreia persoana în cauză nu a făcut obiectul legislației daneze, ca și cum aceste perioade ar fi fost încheiate în temeiul acestei din urmă legislații

și

(b) persoana în cauză se consideră că a primit în cursul perioadelor astfel luate în considerare un salariu mediu egal cu media salariilor confirmat ca fiind plătite în cursul perioadelor încheiate în baza legislației daneze pentru perioada de referință menționată.

8. În scopul aplicării legislației daneze de la articolul 12 alineatul (2) din regulament, pensiile de invaliditate, pentru limită de vârstă și de soț supraviețuitor se consideră prestații de aceeași natură.

9. În scopul aplicării articolului 67 din regulament, prestațiile de șomaj pentru lucrătorii care desfășoară activități independente, asigurate în Danemarca, se calculează în conformitate cu legislația daneză.

C. REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA

1. (a) În măsura în care nu s-a prevăzut deja în legislația germană privind asigurările pentru accidente, instituțiile germane acordă, de asemenea, indemnizații, în conformitate cu legislația menționată, pentru accidentele de muncă (și bolile profesionale) care s-au produs în Alsacia – Lorena înainte de 1 ianuarie 1919, responsabilitatea pentru costul acestora nefiind asumată de instituțiile franceze în temeiul Deciziei Consiliului Societății Națiunilor din 21 iunie 1921 (Reichsgesetzblatt, p. 1289), dacă victima sau urmașii au reședința pe teritoriul unui stat membru;

(b) dispozițiile articolului 10 din regulament nu aduc atingere dispozițiilor în temeiul cărora accidentele (și bolile profesionale) care se produc în afara teritoriului Republicii Federale Germania, precum și perioadele realizate în afara acestui teritoriu, nu generează, sau generează numai în anumite condiții, plata prestațiilor, dacă titularii au reședința în afara teritoriului Republicii Federale Germania.

2. (a) Pentru a stabili dacă perioadele considerate de legislația germană ca perioade de întrerupere (*Ausfallzeiten*) sau perioade suplimentare (*Zurechnungszeiten*) trebuie să fie luate în considerare ca atare, contribuțiile obligatorii plătite în temeiul legislației unui alt stat membru și afilierea la regimul de asigurări al altui stat membru sunt asimilate contribuțiilor obligatorii plătite în temeiul legislației germane și afilierii la regimul german de asigurări de pensie. Această dispoziție nu se aplică în cazul asigurărilor de limită de vârstă pentru fermierii din Republica Federală Germania și nici regimurilor speciale corespunzătoare din celelalte state membre.

La calcularea numărului de luni calendaristice care au trecut între data afilierii la regimul de asigurare și producerea riscului, perioadele asimilate în temeiul legislației unui alt stat membru care se încadrează între aceste două date nu se iau în calcul și nici perioadele în cursul cărora persoana în cauză a beneficiat de o pensie sau de o indemnizație;

(b) dispozițiile literei (a) nu se aplică duratei forfetare de întrerupere (*pauschale Ausfallzeit*). Aceasta se determină exclusiv pe baza perioadelor de asigurare realizate în Republica Federală Germania;

(c) luarea în considerare a unei perioade suplimentare (*Zurechnungszeit*) în temeiul legislației germane privind asigurarea de pensie a lucrătorilor din mine este, în plus, supusă condiției ca ultima contribuție plătită în temeiul legislației germane să fi fost vărsată la schema de asigurare de pensie pentru lucrătorii din mine;

(d) în scopul luării în considerare a perioadelor germane de substituire (*Ersatzzeiten*), se aplică doar legislația națională germană;

(e) prin derogare de la dispoziția prevăzută la litera (d), următoarea dispoziție este aplicabilă persoanelor afiliate la regimul german de asigurare de pensie care, între 1 ianuarie 1948 și 31 iulie 1963, au avut reședința pe teritoriile germane aflate sub administrarea Țărilor de Jos: în scopul luării în considerare a perioadelor germane de substituire (Ersatzzeiten) în sensul articolului 1251 alineatul (2) din legea germană în materie de asigurare socială (RVO) sau al dispozițiilor corespunzătoare, plata contribuțiilor de asigurare în Țările de Jos din cursul acestei perioade fiind considerată echivalentă cu situația desfășurării unei activități salariate sau a unei activități intrând sub incidența asigurării obligatorii în sensul legislației germane.

3. În ceea ce privește plățile care urmează să fie efectuate la casele germane de asigurare de sănătate, plata obligatorie a contribuțiilor menționate la articolul 26 alineatul (2) din regulament se suspendă până la adoptarea unei decizii referitoare la cererea de pensie.

4. Pentru a determina dacă un copil care beneficiază de pensia de orfan, beneficierea de una din prestațiile menționate la articolul 78 sau de o altă prestație familială acordată în temeiul legislației franceze pentru un minor rezident în Franța se asimilează cu primirea unei pensii de orfan în temeiul legislației germane.

5. Dacă aplicarea prezentului regulament sau a regulamentelor ulterioare în materie de securitate socială presupune cheltuieli excepționale pentru unele instituții de asigurări de sănătate, aceste cheltuieli pot fi compensate total sau parțial. Asociația federală a caselor regionale de sănătate ca organism de legătură (asigurări de sănătate) decide asupra acestei compensații de comun acord cu celelalte federații centrale ale caselor de sănătate. Resursele necesare efectuării acestor compensări provin din taxele

impuse tuturor instituțiilor de asigurări de sănătate proporțional cu numărul mediu de membri din cursul anului anterior, inclusiv pensionarii.

6. În scopul aplicării regulamentului, suma forfetară plătită pentru îngrijiri medicale, acordată la naștere în temeiul legislației germane unei persoane asigurate de sex feminin și membrilor de familie ai persoanei asigurate se consideră drept ajutor în natură.

7. Articolul 1233 din Legea în materie de asigurare socială (RVO) și articolul 10 din Legea privind asigurarea angajaților (AVG), modificate de Legea din 16 octombrie 1972 privind reforma regimului de pensii, care reglementează asigurarea voluntară în cadrul regimurilor germane de asigurări de pensie, sunt aplicabile resortisanților celorlalte state membre, precum și apatrizilor și refugiaților care au reședința pe teritoriul celorlalte state membre, în conformitate cu procedurile de mai jos.

Dacă sunt îndeplinite condițiile generale, pot fi plătite contribuții voluntare la regimul german de asigurări de pensie:

(a) dacă persoana în cauză are domiciliul sau reședința pe teritoriul Republicii Federale Germania;

(b) dacă persoana în cauză are domiciliul sau reședința pe teritoriul unui alt stat membru și anterior, la un moment dat, a fost afiliată obligatoriu sau voluntar, la regimul german de asigurări de pensie;

(c) dacă persoana în cauză, resortisant al altui stat membru, are domiciliul sau reședința pe teritoriul unui stat terț și a plătit contribuții la regimul german de asigurări de pensie cel puțin 60 de luni sau a fost admis pentru asigurare voluntară în temeiul dispozițiilor tranzitorii anterior în vigoare și nu este asigurată obligatoriu sau voluntar în temeiul legislației unui alt stat membru.

8. Regulamentul nu aduce atingere articolului 51a alineatul (2) din Legea de reformă a regimului de pensii pentru muncitori (ArVNG) și nici articolului 49a alineatul (2) din Legea de reformă a regimului de pensii pentru angajați (AnVNG), modificate de Legea din 16 octombrie 1972 de reformă a regimului pensiilor. Persoanele cărora alineatul (8) literele (b) și (c) le permite să adere la regimul de asigurări voluntare pot cotiza doar pentru perioadele pentru care nu au plătit deja contribuții în aplicarea legislației altui stat membru.

9. Dacă prestațiile în natură care sunt acordate de instituțiile germane de la locul de reședință al titularilor pensiilor sau membrilor de familie ai acestora care sunt asigurați la instituții competente din alte state membre trebuie rambursate pe bază de sume forfetare lunare, aceste prestații sunt considerate, în scopul compensării financiare între instituțiile germane de asigurări de sănătate pentru titularii pensiilor, prestații în sarcina regimului german de asigurări de sănătate pentru titularii pensiilor. Sumele forfetare rambursate instituțiilor germane de la locul de reședință de către instituțiile competente ale altor state membre se consideră venituri care trebuie luate în considerare la compensarea financiară menționată anterior.

10. În cazul lucrătorilor care desfășoară activități independente, ajutorul pentru șomeri (*Arbeitslosenhilfe*) se acordă cu condiția ca persoana în cauză, înainte de a se înregistra ca șomer, să fi desfășurat, cu titlu principal, o activitate independentă cel puțin un an pe teritoriul Republicii Federale Germania și să nu o fi abandonat numai cu titlu temporar.

11. Perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației unui alt stat membru, în cadrul unui regim special de asigurare de limită de vârstă pentru fermieri sau, în lipsa unui astfel de regim, în calitate de fermieri în cadrul regimului general, se iau în considerare în vederea îndeplinirii condițiilor de durată minimă a asigurării necesare pentru ca persoana să se supună vărsării contribuției în sensul articolului 27 din Legea privind asigurarea pentru limită de vârstă pentru fermieri (Gesetz über die Altershilfe der Landwirt – GAL), cu condiția ca:

(a) declarația pe care se bazează obligația de plată a contribuțiilor să se depună în termenele prescrise

și

(b) înainte de depunerea declarației, persoana în cauză să fi fost supusă ultima dată obligației de plată a contribuției în cadrul regimului de asigurare pentru limită de vârstă a fermierilor pe teritoriul Republicii Federale Germania.

12. Perioadele de asigurare obligatorie realizate în temeiul legislației unui alt stat membru, fie în temeiul regimului special pentru meșteșugari, fie, în lipsa unui astfel de regim, în temeiul unui regim special pentru lucrătorii care desfășoară activități independente sau în temeiul regimului general, se iau în considerare pentru justificarea realizării celor 216 luni de asigurare obligatorie necesare pentru a beneficia de dreptul la retragere voluntară din regimul de asigurare de pensie pentru meșteșugari.

D. FRANȚA

1. (a) Alocația pentru foștii lucrători salariați, împreună cu alocația pentru lucrătorii care au desfășurat activități independente și alocația pentru limită de vârstă în agricultură se acordă, în condițiile prevăzute de legislația franceză pentru lucrătorii francezi, tuturor lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente care sunt resortisanți ai celorlalte state membre și care, la data depunerii cererii lor, au reședința pe teritoriul francez.

(b) Același lucru este valabil în cazul refugiaților și apatrizilor.

(c) Dispozițiile regulamentului nu aduc atingere dispozițiilor legislației franceze în temeiul cărora sunt luate în considerare, pentru dobândirea dreptului la alocație de către foștii lucrători salariați, precum și de către lucrătorii care au desfășurat activități independente, doar perioadele de activitate salariată sau perioadele asimilate acestora sau, dacă este cazul, perioadele de activitate independentă realizate pe teritoriile departamentelor europene și ale departamentelor de peste mări (Guadelupa, Guyana, Martinica și Réunion) ale Republicii Franceze.

2. Alocația specială și indemnizația cumulativă prevăzute de legislația specială de securitate socială în mine se acordă doar lucrătorilor încadrați în muncă în minele franceze.

3. Legea nr. 65-555 din 10 iulie 1965 care acordă francezilor, care desfășoară sau au desfășurat în străinătate o activitate profesională, posibilitatea de a adera la regimul de asigurare voluntară pentru limită de vârstă, se aplică resortisanților altor state membre în următoarele condiții:

— activitatea profesională care dă naștere asigurării voluntare în cadrul regimului francez nu trebuie să fie desfășurată pe teritoriul francez sau pe teritoriul statului membru al cărui resortisant este lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente;

— lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente trebuie să dovedească, în momentul depunerii cererii, fie că a avut reședința în Franța pentru cel puțin 10 ani, consecutivi sau nu, fie că s-a supus legislației franceze, cu titlu obligatoriu sau facultativ continuu, pentru aceeași perioadă.

4. În sensul articolului 73 alineatul (3) din regulament, expresia «prestații familiale» include:

(a) alocațiile prenatale prevăzute la articolul L 516 din Codul de securitate socială;

(b) alocațiile familiale prevăzute la articolele L 524 și L 531 din Codul de securitate socială;

(c) indemnizația compensatorie pentru impozitul pe categorii de venituri prevăzută la articolul L 532 din Codul de securitate socială.

Cu toate acestea, această prestație poate fi plătită numai dacă salariul primit pe perioada detașării face obiectul impozitului pe venit în Franța;

(d) alocația de salariu unică prevăzută la articolul L 533 din Codul de securitate socială.

5. Pentru calcularea valorii teoretice menționate la articolul 46 alineatul (2) litera (a) din regulament, în regimurile în care pensiile pentru limită de vârstă sunt calculate pe baza punctelor de pensie, instituția competentă ia în considerare, pentru fiecare an din anii de asigurare realizați în temeiul legislației oricărui alt stat membru, un număr de puncte de pensionare egal cu coeficientul numărului de puncte de pensionare dobândite în temeiul legislației pe care o aplică la numărul anilor corespunzători acestor puncte.

E. GRECIA

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor anexei I secțiunea I partea E punctul 1, articolul 22 alineatul (1) litera (a) din regulament este aplicabil unei persoane asigurate în cadrul OGA a cărei stare de sănătate necesită îngrijiri imediate înainte de a începe să desfășoare activitatea pentru care a venit într-un alt stat membru decât Grecia.

2. Articolul 10 alineatul (1) din regulament nu aduce atingere dispoziției articolului 2 alineatul (4) din Decretul-lege nr. 4577/66 în conformitate cu care plata pensiilor acordate de IKA persoanelor cu cetățenie sau de origine greacă provenind din Egipt sau din Turcia este suspendată dacă titularul locuiește în străinătate fără un motiv justificat pentru mai mult de șase luni.

F. IRLANDA

1. În cazul rezidenței sau șederii în Irlanda, lucrătorii salariați sau lucrătorii care desfășoară activități independente, șomerii, solicitanții de pensie și titularii unei pensii sau indemnizații, precum și membrii de familie ai acestora, prevăzuți la articolele 19 alineatul (1), 22 alineatele (1) și (3), 25 alineatele (1) și (3), 26 alineatul (1), 28a, 29 și 31 din regulament, beneficiază gratuit de toate tratamentele medicale prevăzute de legislația irlandeză, în cazul în care costul acestor prestații revine instituției unui alt stat membru decât Irlanda.

2. Membrii de familie ai unui lucrător salariat sau ai unui lucrător care desfășoară activități independente care se supune legislației unui alt stat membru decât Irlanda și care îndeplinește condițiile prevăzute de legislația respectivă pentru acordarea prestațiilor, ținându-se seama, unde este cazul, de articolul 18 din regulament, beneficiază cu titlu gratuit, dacă au reședința în Irlanda, de toate tratamentele medicale prevăzute de legislația irlandeză.

Costul acestor prestații astfel acordate revine instituției la care este asigurat lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente.

Cu toate acestea, când soțul lucrătorului salariat sau al lucrătorului care desfășoară activități independente ori persoana căreia i s-au încredințat copiii desfășoară o activitate profesională în Irlanda, prestațiile acordate pentru membrii de familie rămân în sarcina instituțiilor irlandeze, în măsura în care dreptul la aceste prestații se dobândește exclusiv în aplicarea legislației irlandeze.

3. Dacă un lucrător salariat care se supune legislației irlandeze este victima unui accident după ce a părăsit teritoriul unui stat membru pentru a se deplasa, în cursul perioadei de încadrare în muncă, pe teritoriul altui stat membru, dar înainte de a ajunge acolo, dreptul la prestații pentru acest accident se stabilește:

(a) ca și când acest accident ar fi survenit pe teritoriul Irlandei

și

(b) fără a lua în considerare absența sa de pe teritoriul Irlandei când se determină dacă, în temeiul încadrării sale în muncă, a fost asigurat corespunzător legislației menționate.

4. În scopul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulament la legislația irlandeză, pensiile de invaliditate, pentru limită de vârstă și de soț supraviețuitor se consideră a fi prestații de aceeași natură.

5. În scopul calculării salariului în vederea acordării prestației variabile în funcție de salariu, prevăzută de legislația irlandeză, în caz de acordare a prestațiilor de boală, de maternitate și de șomaj, o sumă echivalentă cu media salariului săptămânal din acel an al lucrătorului salariat de sex masculin sau feminin, după cum este cazul, se înregistrează în contul lucrătorului salariat, prin derogare de la articolul 23 alineatul (1) și articolul 68 alineatul (1) din regulament, pentru fiecare săptămână de muncă realizată în calitate de lucrător salariat în temeiul legislației altui stat membru pe durata exercițiului fiscal de referință (impozit pe venit).

6. În scopul aplicării articolului 40 alineatul (3) litera (a) punctul (ii), se ține seama doar de perioadele în care lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente a fost în incapacitate de muncă în sensul legislației irlandeze.

7. În scopul aplicării articolului 44 alineatul (2), lucrătorul salariat se consideră a fi cerut în mod expres amânarea acordării pensiei pentru limită de vârstă la care ar fi avut dreptul în temeiul legislației irlandeze, dacă, atunci când pensionarea este o condiție pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă, nu s-a pensionat.

8. Până la 31 decembrie 1983, în scopul aplicării legislației irlandeze la alte prestații decât prestațiile familiale și prestațiile de boală și maternitate în natură, nu se iau în considerare alte perioade decât cele realizate în calitate de lucrător salariat.

G. ITALIA

Nici o prevedere.

H. LUXEMBURG

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 94 alineatul (2) din regulament, perioadele de asigurare sau perioadele asimilate acestora, realizate înainte de 1 ianuarie 1946, în temeiul legislației luxemburgheze privind asigurările pentru pensiile de invaliditate, limită de vârstă sau deces, se iau în considerare în scopul aplicării acestei legislații numai în măsura în care drepturile în curs de a fi dobândite ar fi fost menținute până la 1 ianuarie 1959 sau recuperate ulterior în conformitate doar cu această legislație sau cu convențiile bilaterale în vigoare sau pe cale de a fi încheiate. În cazul în care se aplică mai multe convenții bilaterale, se iau în considerare perioadele de asigurare sau perioadele asimilate acestora având data cea mai îndepărtată.

2. În scopul acordării părții fixe a pensiilor luxemburgheze, perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației luxemburgheze de lucrători salariați sau de lucrători care desfășoară activități independente care nu au reședința pe teritoriul acestuia se asimilează perioadelor de rezidență, cu efect de la 1 octombrie 1972.

I. ȚĂRILE DE JOS

1. *Asigurarea pentru cheltuieli medicale*

(a) În ceea ce privește dreptul la prestații în natură, titlul III, capitolul 1, din regulament este aplicabil doar persoanelor care au dreptul la prestații în natură în temeiul asigurării obligatorii, al asigurării voluntare sau al asigurării pentru persoanele în vârstă, asigurări menționate de legea privind casele de asigurări de sănătate (*Ziekenfondswet*).

(b) Titularul unei pensii pentru limită de vârstă în temeiul legislației Țărilor de Jos și al unei pensii în temeiul legislației unui alt stat membru se consideră, în scopul aplicării articolului 27 și/sau a articolului 28, ca având dreptul la prestații în natură dacă, ținând seama de articolul 9, unde este cazul, îndeplinește condițiile necesare pentru admiterea la asigurarea de sănătate pentru persoanele în vârstă sau la asigurarea voluntară prevăzute de legea privind casele de asigurări de sănătate (*Ziekenfondswet*).

Această dispoziție se aplică, de asemenea, unei femei căsătorite al cărei soț este titularul unei pensii pentru limită de vârstă pentru persoane căsătorite în temeiul legislației Țărilor de Jos și îndeplinește condițiile impuse pentru admiterea la asigurarea de sănătate pentru persoanele în vârstă sau la asigurarea voluntară prevăzute de legea privind casele de asigurări de sănătate.

(c) Titularul unei pensii pentru limită de vârstă în temeiul legislației Țărilor de Jos și care are reședința în alt stat membru, dacă este asigurat în cadrul regimului de asigurare de sănătate pentru persoane vârstnice sau în cadrul regimului de asigurare voluntară prevăzute de legea privind casele de asigurări de sănătate, plătește pentru sine și, dacă este cazul, pentru membrii de familie, o contribuție calculată pe baza a jumătate din costurile medii suportate în Țările de Jos pentru îngrijiri medicale pentru o persoană vârstnică și membrii de familie ai acesteia. Se acordă o reducere a acestei contribuții suportată din asigurarea obligatorie prevăzută de legea privind casele de asigurări de sănătate, corespunzător celei acordate, ale cărei costuri sunt suportate din asigurarea menționată, acordată persoanelor care au reședința în Țările de Jos și care sunt asigurate în cadrul regimului de asigurare de sănătate pentru persoane vârstnice, pentru care contribuțiile sunt stabilite pe aceeași bază.

(d) O persoană care nu este titulară a unei pensii pentru limită de vârstă în temeiul legislației Țărilor de Jos și, în cazul în care este căsătorită, al cărei soț nu este titular al unei pensii pentru limită de vârstă pentru persoane căsătorite în temeiul legislației Țărilor de Jos, dacă are reședința în alt stat membru și dacă este asigurată în cadrul regimului de asigurare voluntară prevăzut de Legea privind casele de asigurări de sănătate, plătește pentru sine și, dacă este cazul, pentru fiecare din membrii de familie ai acestuia care a împlinit 16 ani o contribuție a cărei valoare corespunde mediei contribuțiilor fixate de casele de asigurări de sănătate în Țările de Jos pentru asigurații voluntar care au reședința în Țările de Jos. Contribuția va fi rotunjită crescător până la cel mai apropiat multiplu al unui gulden.

2. *Aplicarea legislației Țărilor de Jos privind asigurările generale pentru limită de vârstă*

(a) Perioadele de asigurare anterioare datei de 1 ianuarie 1957, în decursul cărora beneficiarul care nu îndeplinește condițiile care i-ar permite să-i fie asimilate aceste perioade cu perioadele de asigurare a avut reședința pe teritoriul Țărilor de Jos după vârsta de 15 ani sau în timpul cărora, având reședința pe teritoriul altui stat membru, a desfășurat o activitate ca lucrător salariat în Țările de Jos pentru un angajator stabilit în țara respectivă, se consideră, de asemenea, ca perioade de asigurare realizate în aplicarea legislației Țărilor de Jos privind asigurările generale pentru limită de vârstă.

(b) Perioadele care ar trebui să se ia în considerare în conformitate cu litera (a) de mai sus nu se iau în considerare în cazul în care coincid cu perioadele luate în considerare pentru calcularea pensiei datorate în temeiul legislației altui stat membru în materie de asigurare pentru limită de vârstă.

(c) În ceea ce privește femeia căsătorită al cărei soț are dreptul la pensie în temeiul legislației Țărilor de Jos privind asigurările generale pentru limită de vârstă, perioadele de căsătorie care preced data la care persoana în cauză a împlinit vârsta de 65 de ani și în timpul cărora aceasta a avut reședința pe teritoriul unuia sau mai multor state membre se iau, de asemenea, în considerare ca perioade de asigurare, în măsura în care aceste perioade coincid cu perioadele de asigurare realizate de soțul ei în temeiul acestei legislații și cu acelea care trebuie luate în considerare în conformitate cu dispozițiile de la litera (a).

(d) Perioadele care trebuie să se ia în considerare în temeiul dispozițiilor de la litera (c) nu se iau în considerare în cazul în care coincid cu perioadele luate în considerare pentru calcularea pensiei datorate persoanei în cauză în temeiul legislației altui stat membru privind asigurările pentru limită de vârstă sau cu perioadele în timpul cărora a beneficiat de o pensie pentru limită de vârstă în conformitate cu această legislație.

(e) În ceea ce privește femeia care a fost căsătorită și al cărei soț a fost supus legislației Țărilor de Jos privind asigurările pentru limită de vârstă sau se consideră că a realizat perioade de asigurare în conformitate cu litera (a), dispozițiile celor două litere precedente se aplică *mutatis mutandis*.

(f) Perioadele prevăzute la literele (a) și (c) se iau în considerare pentru calcularea pensiei pentru limită de vârstă numai dacă persoana în cauză a avut reședința timp de șase ani pe teritoriul unuia sau mai multor state membre după vârsta de 59 de ani împliniți și atât timp cât acea persoană a avut reședința pe teritoriul unuia din acele state membre.

3. *Aplicarea legislației Țărilor de Jos privind asigurările generale pentru văduve și orfani*

(a) În scopul aplicării dispozițiilor articolului 46 alineatul (2) din regulament, perioadele anterioare datei de 1 octombrie 1959 în cursul cărora lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente a avut reședința pe teritoriul Țărilor de Jos după împlinirea vârstei de 15 ani sau în cursul cărora, în timp ce avea reședința pe teritoriul altui stat membru, a desfășurat

o activitate salariată în Țările de Jos pentru un angajator stabilit în țara respectivă se consideră, de asemenea, ca perioade de asigurare realizate în temeiul legislației Țărilor de Jos privind asigurările generale pentru văduve și orfani.

(b) La acordarea pensiilor sau indemnizațiilor de urmaș, perioadele care trebuie să se ia în considerare în conformitate cu dispozițiile de la litera (a) nu se iau în considerare atunci când coincid cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației altui stat.

4. *Aplicarea legislației Țărilor de Jos privind asigurarea pentru incapacitate de muncă*

În scopul aplicării articolului 46 alineatul (2) din regulament, instituțiile Țărilor de Jos respectă următoarele dispoziții:

(a) dacă, în momentul producerii incapacității de muncă și a invalidității rezultate, persoana în cauză era lucrător salariat în sensul articolului 1 litera (a) din regulament, instituția competentă stabilește valoarea prestațiilor în numerar în conformitate cu dispozițiile Legii din 18 februarie 1966 privind asigurarea împotriva incapacității de muncă (WAO), ținând seama de:

— perioadele de asigurare realizate în temeiul legii sus-menționate din 18 februarie 1966 (WAO);

— perioadele de asigurare realizate după împlinirea vârstei de 15 ani în temeiul Legii din 11 decembrie 1975 privind incapacitatea de muncă (AAW), cu condiția să nu coincidă cu perioadele de asigurare realizate de persoana în cauză în temeiul legii menționate anterior din 18 februarie 1966 (WAO) și

— perioadele de muncă salariată și perioadele asimilate realizate în Țările de Jos înainte de 1 iulie 1967;

(b) dacă, în momentul producerii incapacității de muncă și a invalidității rezultate, persoana în cauză nu era lucrător salariat în sensul articolului 1 litera (a) din regulament, instituția competentă stabilește valoarea prestațiilor în numerar în conformitate cu dispozițiile legii din 11 decembrie 1975 privind incapacitatea de muncă, ținând seama de:

— perioadele de asigurare realizate de persoana în cauză după vârsta de 15 ani în temeiul legii menționate anterior din 11 decembrie 1975 (AAW);

— perioadele de asigurare realizate în temeiul legii din 18 februarie 1966 privind asigurarea împotriva incapacității de muncă (WAO), cu condiția ca acestea să nu coincidă cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legii menționate anterior din 11 decembrie 1975 (AAW) și

— perioadele de muncă salariată și perioadele asimilate realizate în Țările de Jos înainte de 1 iulie 1967.

5. *Aplicarea anumitor dispoziții tranzitorii*

Articolul 45 alineatul (1) nu se aplică la evaluarea dreptului la prestații în temeiul dispozițiilor tranzitorii ale legilor privind asigurarea generală pentru limită de vârstă (articolul 46), asigurarea generală pentru văduve și orfani și asigurarea generală împotriva incapacității de muncă.

J. REGATUL UNIT

1. Când o persoană care în mod obișnuit are reședința în Gibraltar sau căreia i s-a impus, de când a sosit ultima dată în Gibraltar, să plătească în temeiul legii din Gibraltar contribuția în calitate de lucrător salariat, solicită, pe motiv de incapacitate de muncă, maternitate sau șomaj, scutirea de la plata contribuțiilor pe o anumită perioadă și înregistrarea în contul său a contribuțiilor din perioada respectivă, orice perioadă în timpul căreia persoana respectivă a lucrat pe teritoriul unui alt stat membru decât Regatul Unit se consideră, în sensul cererii depuse de aceasta, ca perioadă în timpul căreia a fost salariată pe teritoriul Gibraltar și pentru care a plătit contribuția în calitate de lucrător salariat în aplicarea legislației Gibraltarului.

2. În scopul aplicării dispozițiilor titlului III, capitolul 3 din regulament, dacă, în temeiul legislației Regatului Unit, o femeie solicită o pensie pentru limită de vârstă:

(a) în temeiul asigurării soțului ei

sau

(b) în temeiul asigurării personale și cu condiția ca mariajul să fi încetat ca urmare a decesului soțului sau din alte motive, contribuțiile plătite de acesta din urmă sunt luate în considerare pentru stabilirea drepturilor de pensie,

orice trimitere la o perioadă de asigurare realizată de aceasta, pentru stabilirea mediei anuale a contribuțiilor plătite de soțul acesteia sau înregistrate în contul acestuia, se consideră că include o trimitere la o perioadă de asigurare realizată de soț.

3. (a) Dacă prestațiile de șomaj prevăzute de legislația Regatului Unit sunt plătite unei persoane în temeiul articolului 71 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) sau litera (b) punctul (ii) din regulament, perioadele de asigurare, încadrare în muncă sau desfășurare de activități independente realizate de persoana respectivă în temeiul legislației altui stat membru sunt considerate, pentru dobândirea dreptului la prestații pentru copii (*child benefit*) pe care legislația Regatului Unit îl condiționează de o perioadă de prezență în Regatul Unit sau, după cum este cazul, în Irlanda de Nord, perioade de prezență în Regatul Unit sau, după cum este cazul, în Irlanda de Nord.

(b) Dacă, în temeiul titlului II al regulamentului, legislația Regatului Unit este aplicabilă unui lucrător salariat sau unui lucrător care desfășoară activități independente, care nu îndeplinește condiția impusă de legislația Regatului Unit pentru dobândirea dreptului la prestații pentru copii (*child benefit*):

(i) în cazul în care această condiție constă în prezența în Regatul Unit sau, după caz, în Irlanda de Nord, respectiva persoană este considerată, în scopul îndeplinirii acestei condiții, ca fiind prezentă;

(ii) în cazul în care această condiție constă într-o perioadă de prezență în Regatul Unit, sau, după caz, în Irlanda de Nord, perioadele de asigurare, încadrare în muncă sau desfășurare de activități independente realizate de lucrătorul menționat în temeiul legislației altui stat membru se consideră, în scopul îndeplinirii acestei condiții, perioade de prezență în Regatul Unit sau, după caz, în Irlanda de Nord.

(c) În privința cererilor de alocații familiale (*family allowances*) în temeiul legislației Gibraltarului, dispozițiile anterioare ale literelor (a) și (b) se aplică prin analogie.

4. Dacă, în conformitate cu dispozițiile titlului II al regulamentului, legislația Regatului Unit este aplicabilă unui lucrător salariat sau unui lucrător care desfășoară activități independente, acesta este considerat, în scopul dobândirii dreptului la alocația de îngrijire (*attendance allowance*):

(a) ca și cum locul său de naștere ar fi pe teritoriul Regatului Unit, dacă locul nașterii se află pe teritoriul altui stat membru

și

(b) ca și cum ar fi avut în mod normal reședința în Regatul Unit și ar fi fost prezent acolo pe durata oricărei perioade de asigurare, încadrare în muncă sau activități independente pe care ar fi putut să o realizeze pe teritoriul sau în temeiul legislației altui stat membru.

5. În cazul în care un lucrător salariat care se supune legislației Regatului Unit a fost victima unui accident după ce a părăsit teritoriul unui stat membru pentru a se deplasa, în cursul perioadei de încadrare în muncă, spre teritoriul altui stat membru, dar înainte de a ajunge acolo, dreptul său la prestații pentru acest accident se stabilește:

(a) ca și cum accidentul ar fi avut loc pe teritoriul Regatului Unit

și

(b) pentru a stabili dacă este vorba despre un lucrător salariat («employed earner») în temeiul legislației Marii Britanii sau al legislației Irlandei de Nord sau un salariat («employed person») în temeiul legislației Gibraltarului, neluând în considerare absența sa din aceste teritorii.

6. Regulamentul nu se aplică acelor dispoziții din legislația Regatului Unit al căror scop este punerea în vigoare a unui acord privind securitatea socială încheiat între Regatul Unit și un stat terț.

7. Ori de câte ori legislația Regatului Unit impune acest lucru în scopul dobândirii dreptului la prestații, resortisanții oricărui stat membru născuți într-un stat terț sunt asimilați resortisanților Regatului Unit născuți într-un stat terț.

8. În scopul aplicării titlului III capitolul 3 din regulament, nu se ține seama nici de contribuțiile proporționale plătite de asigurat în temeiul legislației Regatului Unit și nici de prestațiile pentru limită de vârstă proporționale plătibile în temeiul legislației respective. Valoarea prestațiilor proporționale se adaugă la valoarea prestației datorate în temeiul legislației Regatului Unit, stabilită în conformitate cu capitolul menționat. Totalul acestor două valori reprezintă prestația datorată efectiv persoanei respective.

9. În scopul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulament la legislația Regatului Unit, pensiile de invaliditate, pentru limită de vârstă și de soț supraviețuitor se consideră prestații de aceeași natură.

10. În scopul aplicării regulamentului privind prestațiile de asigurări sociale pentru care nu s-a plătit nici o contribuție și asigurările pentru șomaj (Gibraltar), orice persoană căreia îi este aplicabil prezentul regulament se consideră a avea domiciliul în Gibraltar, dacă are reședința într-un stat membru.

11. În scopul aplicării articolelor 10, 27, 28, 28a, 29, 30 și 31 din regulament, alocația de îngrijire acordată unui lucrător salariat sau unui lucrător care desfășoară activități independente în temeiul legislației Regatului Unit se consideră prestație de invaliditate.

12. În scopul aplicării articolului 10 alineatul (1) din regulament, orice beneficiar al unei prestații în temeiul legislației Regatului Unit care locuiește pe teritoriul altui stat membru se consideră, în cursul ședерii sale, ca având reședința pe teritoriul statului membru respectiv.

13. 1. În scopul calculării factorului «câștig» (*earnings factor*) pentru a determina dreptul la prestații prevăzute de legislația Regatului Unit, sub rezerva alineatului (15), fiecare săptămână în cursul căreia lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente a fost supus legislației altui stat membru și care a început în cursul anului de impunere pe venit de referință respectiv, în sensul legislației Regatului Unit, va fi luată în considerare după cum urmează:

(a) (i) pentru fiecare săptămână de asigurare, încadrare în muncă sau rezidență ca lucrător salariat, persoana în cauză se consideră că și-a plătit contribuțiile datorate în calitate de lucrător salariat (*employed earner*) pe baza unui salariu echivalent cu două treimi din limita maximă a salariului anului de impunere respectiv;

(ii) pentru fiecare săptămână de asigurare, de activitate independentă sau de rezidență în calitate de lucrător care desfășoară activități independente, persoana în cauză se consideră că a plătit o contribuție de clasa a 2-a ca lucrător care desfășoară activități independente;

(b) pentru fiecare săptămână completă pentru care s-a realizat o perioadă asimilată unei perioade de asigurare, încadrare în muncă, activitate independentă sau ședere, persoana în cauză se consideră că a beneficiat de un credit de contribuții, dar numai în măsura necesară pentru a aduce factorul câștigurilor sale totale din anul de impunere respectiv (*reckonable year*) la nivelul impus pentru ca respectivul an să poată fi luat în considerare în sensul legislației Regatului Unit cu privire la acordarea creditelor de contribuții.

2. În scopul convertirii factorului «câștig» în perioade de asigurare, factorul «câștig» realizat în anul de impunere pe venit respectiv, în sensul legislației Regatului Unit, se împarte la valoarea cea mai mică a salariului realizat în acel an de impunere. Rezultatul se exprimă ca număr întreg, orice fracție rămasă fiind ignorată. Cifra astfel calculată se consideră ca reprezentând numărul săptămânilor de asigurare realizate în temeiul legislației Regatului Unit în timpul anului de impunere respectiv, cu condiția ca această cifră să nu depășească numărul săptămânilor în decursul cărora, în acel an, persoana a fost supusă acelei legislații.

14. În aplicarea articolului 40 alineatul (3) litera (a) punctul (ii) se ține seama doar de perioadele în decursul cărora lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară activități independente s-a aflat în incapacitate de muncă în sensul legislației Regatului Unit.

15. 1. În scopul calculării, în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (a) din regulament, a valorii teoretice a acelei părți din pensie care constă dintr-o componentă adițională în temeiul legislației Regatului Unit:

(a) termenii «câștiguri», «contribuții» și «majorări» menționați la articolul 47 alineatul (1) litera (b) din regulament reprezintă surplusuri ale factorilor «câștig», astfel cum sunt definiți în Legea privind pensiile de securitate socială din 1975 (Social Security Pensions Act 1975) sau, după caz, Ordinul privind pensiile de securitate socială (Irlanda de Nord) din 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975];

(b) o medie a surplusurilor factorilor «câștig» se calculează în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) litera (b) din regulament, astfel cum este indicată la litera (a) de mai sus, prin împărțirea surplusurilor înregistrate în temeiul legislației Regatului Unit la numărul anilor de impunere pe venit în sensul legislației Regatului Unit (inclusiv fracțiile de ani), realizați în temeiul legislației respective începând cu 6 aprilie 1978, pe perioada de asigurare respectivă.

2. Expresia «perioade de asigurare și de ședere» de la articolul 46 alineatul (2) din regulament desemnează, în scopul calculării valorii acelei părți a pensiei care constă într-o componentă adițională în temeiul legislației Regatului Unit, perioadele de asigurare sau de rezidență care au fost încheiate începând cu 6 aprilie 1978."

61. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA VII

[Aplicarea articolul 14c alineatul (1) litera (b)]

Cazurile în care o persoană este supusă simultan legislației a două state membre

1. Desfășurarea unei activități independente în Belgia și a unei activități salariate în oricare alt stat membru, cu excepția Luxemburgului. În ceea ce privește Luxemburgul, se aplică schimbul de scrisori din 10 și 12 iulie 1968 dintre Belgia și Luxemburg.

2. Desfășurarea unei activități independente în Danemarca și a unei activități salariate în oricare alt stat membru de către o persoană care are reședința în Danemarca.

3. Desfășurarea unei activități independente în domeniul agriculturii în Germania și a unei activități salariate în oricare alt stat membru.

4. Desfășurarea unei activități independente în Franța și a unei activități salariate în oricare alt stat membru, cu excepția Luxemburgului.

5. Desfășurarea unei activități independente în domeniul agriculturii în Franța și a unei activități salariate în Luxemburg.

6. Desfășurarea unei activități independente în Grecia și a unei activități salariate în oricare alt stat membru.

7. Desfășurarea unei activități independente în Italia și a unei activități salariate în oricare alt stat membru."

Articolul 2

(1) Prezentul regulament nu conferă nici un drept pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare a acestuia.

(2) Toate perioadele de asigurare și, unde este cazul, toate perioadele de încadrare în muncă, de desfășurare de activități independente sau de rezidență realizate în temeiul legislației unui stat membru înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament se iau în considerare pentru determinarea drepturilor la prestații în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), un drept poate fi dobândit în temeiul prezentului regulament chiar dacă se raportează la un eveniment neprevăzut care s-a produs înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(4) Orice prestație care nu a fost acordată sau care a fost suspendată pe motive de cetățenie sau de reședință a persoanei în cauză se acordă sau se restabilește, la cererea persoanei interesate, începând cu intrarea în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca drepturile acordate anterior să nu fi dat dreptul la plata unei sume globale.

(5) Drepturile unor persoane interesate cărora le-a fost acordată, anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, o pensie sau o indemnizație pot fi revizuite la cererea acestora, ținând seama de dispozițiile prezentului regulament. Această dispoziție se aplică, de asemenea, celorlalte prestații menționate la articolul 78 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

(6) Dacă cererea menționată la alineatul (4) sau (5) este depusă în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, drepturile conferite în temeiul acestui regulament sunt dobândite de la data respectivă, iar dispozițiile legislației oricărui stat membru privind decăderea din drepturi sau prescrierea drepturilor nu pot fi opozabile persoanelor în cauză.

(7) Dacă cererea menționată la alineatul (4) sau (5) se depune după expirarea termenului de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, drepturile care nu au fost afectate de decădere sau care nu s-au prescris se dobândesc de la data la care a fost depusă cererea, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile din legislația oricărui stat membru.

Articolul 3

Dacă statele membre în cauză nu decid altfel, acordurile încheiate în aplicarea articolului 36 alineatul (3), a articolului 63 alineatul (3) și a articolului 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, nu se aplică persoanelor asupra cărora s-a extins domeniul de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a celei de-a șaptea luni de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* a regulamentului de adaptare a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 [1], în vederea aplicării acestuia în cazurile lucrătorilor care desfășoară activități independente și la membrii de familie ai acestora.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 mai 1981.

Pentru Consiliu

Președintele

G. BRAKS

[1] JO L 74, 27.3.1972, p. 1.